

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΤΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Επὶ τῇ συνεδριάσει τῆς
30 Σεπτεμβρίου,

Ἐπροβλήθη ἐκ δευτέρου σήμερον, ἂν ἡμπαρῇ νὰ ἀρχίσῃ τετάρτη Περίοδος, πρὶν τῆς συγκροτήσεως τῆς προκηρυχθείσης ἐθνικῆς συνελέουσας.

Ἀφ' οὗ ἡ πρότασις αὕτη ἐσυζητήθη καὶ διεφιλνεϊκήθη ἱκανῶς, ἀπεφασίσθη ὅτι, ἐπειδὴ ἡ δημοικτική Περίοδος εἶναι ἐκείνη, κατ' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ παρῶσα τρίτη Περίοδος ἀπαρτίζεται τὴν δεκάτην Ὀκτωβρίου ἐρχομένου, ἡγοῦν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀρχίσῃ καὶ ὅτι, ὅποτεν κατὰ τὸ §. IV. τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου συναχθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν νέων παραστατῶν, ἀρχίζει ἡ τετάρτη Περίοδος.

Ἐπροβλήθη ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὰς νέας ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν εἰδήσεις ὁ ἐχθρὸς ἔχει σκοπὸν νὰ κτυπήσῃ καὶ τὸ Μεσολόγιον διὰ θαλάσσης, πρέπει ἡ Διοίκησις νὰ τὸ ἐφοδιάσῃ μὲ τροφάς, πολεμεφόδια, χοήματα καὶ λοιπὰ, πρὶν φθάσῃ ὁ ἐχθρὸς στόλος.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ περὶ τούτου ἐστάλη Προδούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, διὰ νὰ προδλεφθῇ ὅσον τάχος, τὸ Μεσολόγιον μὲ τροφάς καὶ πολεμεφόδια, καὶ ὅταν φθάσῃ τὸ ὕμνην νὰ εὐχαριστηθῶσιν οἱ ἐν αὐτῇ ἀγωνιζόμενοι μὲ τὴν πληρωμὴν τῶν σιτηρεσίων καὶ μισθῶν τῶν. Ἐδιωρίσθησαν καὶ οἱ Βουλευταὶ Κύριοι Σπυριδων Τρικύπης, καὶ Γ. Καναδός, νὰ ἀναφέρωσιν αὐτὰ εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν καὶ διὰ ζωῆς φωνῆς.

Ἐπροβλήθη περὶ διοικητοῦ τῆς Κρήτης, καὶ ἔμεινεν ἀποφασισθῇ, τὴν αὖριον.

Ἐπιβιωρήθη ὁ ὀργανισμὸς τῶν κριτηρίων, καὶ ἐγκρίθη, ἐστάλη εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν διὰ Προδουλείματος, διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ.

Ἐγχαρίτοι εἰδήσεις.

Ἐπίσημοι.

Ἀπὸ Μεσολογγίου 3 Ὀκτωβρίου.

Πρόχθες κατευθώθη εἰς τὸν λιμένα μας ἡ Ἑλληνικὴ γαλέα μὲ τὰ αἰτόθεν σταλεντα πολεμεφόδια.

Πρόχθες περὶ τὰ χαράγματα οἱ ἐν αὐτῇ ἀδελφοὶ ἔ-

καμαν νέα ἀνδραγαθήματα ἔδωκαν φωτιὰν εἰς μίαν ὑπόμονον [μίαν] πρὸς τὸ κακὸνστάσιον τοῦ Φραγκλίου, ἡ ὁποία ἐλάθεν εὐστοχωτάτην ἐκδασιν, διότι ἔστειλεν εἰς τὸν ἄδην ὑπὲρ τοῦ τριακοσίου ἐχθροῦ, καὶ ἀναπιδούρισε πάμπολλα ταμπύρια αὐτῶν. Οἱ ἄπιστοι ἐκυριεύθησαν ἀπὸ τοιοῦτον φόβου, ὥστε ἔτρεψαν τὰ νῶτα, καὶ ἐφύγον ὡς λαοὶ· οἱ δὲ ἀνδρεία ὑπερασπισταὶ τοῦ Μεσολογγίου τρὺς ἐκυνήγησαν ἕως εἰς τὰ ὑστερινά των ταμπύρια ἀπεκεφάλισαν τινὰς ἐξ αὐτῶν ἑκάμην φλούσια λάφυρα, καὶ ἐπέσρεψαν νικηταί, καὶ τροπαιοῦχοι. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐχθρῶν ἐστάθη μεγαλωτάτη, ἀπὸ τοῦς γενναίους ἀδελφοῦς δύο μόνον ἔμειναν εἰς τὸν τόπον, καὶ ὀλίγοι τινὲς ἐλαδῶθησαν. Δόξα τῷ Θεῷ τῷ ἐπισχύνοντι τοὺς Ἑλληνικοὺς βραχίονα!

Χθὲς ἐλάδομεν γράμμα τοῦ στρατηγοῦ Κραϊτσάκη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ μῆς ἀναγγέλλουσι νίκας λαμπράς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, δηλ. ὅτι εἰς τὰς 28 Σεπτεμβρίου περὶ τὴν 4ην ὥραν τῆς νυκτὸς ἐπλάκωσαν τοὺς εἰς Καρδασαράν ἐχθροὺς, καὶ εἰς τὰ μαγαζία, καὶ τοὺς ἐκτύπησαν πολλὰ κακὰ, ὥστε κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὅστις διήρκεσε περίπου τέσσαρας ὥρας, ἐσκοτώθησαν ὑπὲρ τοῦς τριακοσίους ἐχθροὶ, καὶ ὅσοι ἔμειναν, ἐρρίφθησαν ζῶντες εἰς τὸ πέλαγος, νὰ πωγῶσιν ἀπὸ τὸν τροχὸν των. Τὰ ἐκεῖ εὕρισκόμενα φράγκικα πολυάρια καὶ λοιπὰ ἐφύγον ἀπὸ τὸν ἔξαρτον τούτου καὶ πεισματώδη πόλεμον. Ἐκυρίευσαν οἱ ἡμέτεροὶ καὶ τὸ κάστρον, καὶ ἤθελαν τὸ κρατήσῃ, ὡς λέγουσιν, ἂν εἶχαν μαζί των τροφάς καὶ πολεμεφόδια. Ἀπὸ ὅλας τὰς ἐκεῖ καμύλας ἐπῆραν ἑκατὸν τριάκοντα ζωντανὰς, καὶ ἐσκότωσαν τὰς λοιπὰς, συμποτοῦρένας ὅλας εἰς 200. Ἐπῆραν πρὸς 80 ἄλογα καὶ μονάρια, καὶ ὑπὲρ τὰ 30 ἀτία καὶ ἰντίτζια ἀπὸ τὰ πλέον ἐκλεκτὰ, καὶ ἄλλα πάμπολλα λάφυρα. Ἀπὸ αὐτοὺς, χάρις εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ἕνας μόνον στρατιάτης τοῦ στρατηγοῦ Δημητζίου ἐφονεύθη, καὶ δύο ἄλλοι ἐπληγώθησαν.

Χθὲς ἐφθασεν ἐδῶ ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Σιδύλλα, τῆς ὁποίας ὁ καπιτάνος μῆς ἐκινεποίησεν, ὅτι ὁ Λόρδ Κόχραν ἔμειλεν ἐξάπαντος νὰ μισεύσῃ ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου.

ΔΙΕΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἀπόσπασμα γράμματος τοῦ στρατηγοῦ
Γεωργίου Κίτζιου ἀπὸ Μεσολογγίου,

8 Ὀκτωβρίου.

Τὴν τετάρτην εἰς τὰς 30 τοῦ ἀπελθόντος ἐμῶν ἐκ
εἰς Μεσολογγίον ἕνας Γκέκας Τούρκος αὐτοβελήτως,
ὁ ὅποιος ἐσκότωσεν ἕνα Μωήν Γκέκαν, καὶ διὰ τοῦ-
το ἀνυγειν. Αὐτὸς μᾶς ἐδιηγήθη τὰ ἀκόλουθα, τὰ
ὅποια ὡς ἐκαταλάβαμεν καὶ ἀπὸ ἄλλας δοκιμᾶς,
φαίνεται νὰ ᾔναι ὅλα ἀληθινὰ, "ὅτι ὁ Κιουταχὴς σκε-
πένος εἰς 10 ἡμέρας νὰ φύγῃ εἰς Ἰωάννινα, καὶ ἐκεῖ ἢ νὰ
συναρπάξῃ στρατεύμα, ἢ νὰ παραχειμιάσῃ, καὶ ἐδῶ ἀφίνει τὸν
Μπακάνσην Σέδρατην μὲ ὅσας χιλ. τοῦ μέινουν καὶ
ὅτι τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ σήμερον ἀναχωροῦν οἱ Γκέ-
κιδες ὅλοι χιλιάδες πέντε, καὶ ὅτι τροφὰς ἔχουν,
διότι ἔχουν κάμποσα καλύδια καὶ σικηρὰς μὲ ἁ-
λεῦρι ὁμοίως καὶ μπαρούτην τοὺς λείπουν ὁμοίως
μπόμπαι καὶ μπάλαι. καὶ ὅτι θέλουν κάμει ἐν
καστέλον ἐξω χωματένιον, τὸ ὅποιον καὶ ἀπὸ καιροῦ ἀρχισαν
νὰ κάμουν, διὰ νὰ βάλουν τὰ κανόνια καὶ μπόμπας, καὶ
νὰ τὰ ἔχουν καταφύγιον εἰς μίαν καταστροφὴν. „ Ἀλ-
λ' ἂς μείνῃ ὁ Μπακάνσης μὲ τάσους ὀλίγους, καθὼς αὐ-
τὸς μᾶς εἶπεν, καὶ ἂς ὑπάγῃ παρέκει ὀλίγον ὁ Κιου-
ταχὴς, καὶ τότε τοὺς διορθώνομεν.

Ἀπὸ Πελοποννήσου.

Ὁ Ἱμπραήμ-πασσας ἐπιστρέψας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν
Μιστράν κ.τ.λ. ἐκστρατείας του εἰς τὴν Τριπολιτζάν,
ἀφῆκεν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τὴν ἀναγκαίαν φρουρὰν,
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Μεσσηνίαν. Ὁ Κ. Ἀντωνῆς
Κολοκοτρώνης παρεκκολούθησε τὸν ἐχθρὸν ἕως εἰς τὰ Δερ-
βένια, ὅπου ἐφόρνευσε τινὰς ἀπὸ τὴν ἀπισθοφυλακὴν
ἐπώρην δὲ καὶ μερικὰ ζῶα.

Κατὰ δὲ νεωτέρας εἰδήσεις ἀπὸ γράμματος τοῦ γε-
νικοῦ ἀρχηγοῦ Θ. Κολοκοτρώνη ἀπὸ 8 τοῦ παρόντος
μήντος, οἱ ἡμέτεροι ἐπίασαν τὰ μεταξὺ Ἀρκαδίας καὶ
Αλφειοῦ στενὰ, τὸ Κλειδί, καὶ μίαν ἄλλην θέσιν,
ἐξ ὧν ἐδύνατο νὰ περάσῃ ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν Ἡλίδαν.

Ὁ γενικὸς ἀρχηγός, Θ. Κολοκοτρώνης, δὲν ἐλείψεν, οὐ-
τε λείπει ἀπὸ τοῦ νὰ βιάζῃ τοὺς ὀπλαρχηγούς τῶν ἐπαρ-
χιῶν, καθὼς τὸν Κ. Ζαήμην, Ναταρὰν καὶ λοιπούς, νὰ ἐπι-
ταχύνωσι τὴν στρατολογίαν τῶν ἐπαρχιῶν τῶν, καὶ νὰ φθά-
σιν μίαν ὥραν ἀρχήτερα, διὰ νὰ συσχεθῶσι περὶ τῶν
φρακτέων κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν, καὶ ἢ τὸν Ἱμ-
πραήμην νὰ ἐμπόδισωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ περιτρέχῃ, ἢ εἰς
τὴν Τριπολιτζάν νὰ ἐξαρμήσῃ. Δὲν εἶναι ἀμφιβο-
δία ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι θέλουσιν ὑπακούσει προθύ-
μως εἰς τὴν φωνὴν τῆς πασχύσης πατριδος, καὶ θέ-
λουσι δοῦναι ὑπὸ τοὺς γενναίους ἀρχηγούς των, ἐν ᾧ
μάλιστα ἡ Σέδρατὴ Διοίκησις ἐπλήρωσε καὶ αὐτῶν
τὴν αἴτησιν, ἀποφασίσασα νὰ τοὺς πληρώσῃ. Ἄς μὴ
καταδέχωνται νὰ περιτρέχῃ τὴν ἀραίαν Πελοπόννη-
σον ὁ Ἱμπραήμης καὶ αὐτὸν καὶ ἀπολλέων πᾶν τὸ προσ-
τυχόν. Ἄς μᾶθῃ ὅτι, ἂν οἱ Πελοποννήσιοι ἐδειλά-
σαν πρὸς καιρὸν, δὲν ἔχασαν ὅμως τὴν ὁποίαν ἐξ ἀρ-

χῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος συνέλαβον γενναϊότητα
ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνην καταγωγὴν, τὴν
ὁποίαν ἔχουσι καὶ οἱ τόσους μῆνας μὲ ἀπερίγραπτον
γενναϊότητα ἀνθιστάμενοι εἰς τὸν ἀλαζόνα Κιουταχὴν
τὸ ἐδείξαν καὶ ἄλλοτε, καὶ θέλουσι τὸ δεῖξει πάλιν
καὶ ἐναντίον τοῦ Ἱμπραήμη.

Ὅταν ἔπεσε τὸ Νεύκαστρον κατὰ τὸν περασμένον
Μαῖον, ὁ Ἱμπραήμ-πασσας, παραβαίνων τὰς μετὰ
τῶν ἐντὸς τοῦ φρουρίου Ἑλλήνων συνθήκας, δυνάμει
τῶν ὁποίων ἐπρεπε νὰ ἀπολύσῃ ὅλην τὴν φρουρὰν,
ἐκράτησε τὸν Κύριον Γεωργάκην, υἱὸν τοῦ ἐκλαμπρο-
τάτου Πέτρου Μαυρομιχάλη, καὶ τὸν στρατηγὸν Πα-
ναγιωτάκην Ἰατράκον, εὐρισκομένους καὶ τοὺς δύο ἐντὸς
τοῦ φρουρίου, πρᾶσιζόμενος, ὅτι τοὺς κρατεῖ, διότι
καὶ οἱ Ἕλληνες, ἐπὶ τῆς πτώσεως τοῦ Ναυπλίου,
ἐκράτησαν τὸν Ἀλῆ-πασσαν, καὶ τὸν ἄλλον πασσᾶν,
τὸν φρούραρχον τοῦ Ναυπλίου, χωρὶς νὰ θελήσῃ νὰ
ἀκούσῃ, ὅτι οἱ πασσάδες οὗτοι δὲν ἐμπεριείχοντο εἰς
τὰς ἐπὶ τῆς πτώσεως τοῦ Ναυπλίου γενομένας τότε
συνθήκας, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ τὰς ὑπογράψωσι,
καθὼς τὰς ὑπέγραψαν καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι καὶ
ἐλευθερώθησαν ὅλοι. Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις, θέλου-
σα καὶ τοὺς ἀδικῶς κρατηθέντας, Κύριον Γ. Μαυρο-
μιχάλην καὶ στρατηγὸν Π. Ἰατράκον, καὶ τοὺς ἄλλους
ὁμογενεῖς αἰχμαλώτους νὰ ἐλευθερώσῃ, παρεκάλεσε τὴν
ἀρχηγὸν τῆς εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος Ἀγγλικῆς ναυτικῆς
μοίρας, Κύριον Ἀμιλτων, νὰ θελήσῃ νὰ διαπραγ-
ματευθῇ μὲ τὸν Ἱμπραήμ-πασσαν ἐκ μέρους τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Διοικήσεως γενικὴν ἀλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων.
Ὁ πάντοτε φιλανθρωπῶς καὶ πρὸς τὰ δύο ἀντιμαχό-
μενα μέρη πολυτευθεὶς Κύριος Ἀμιλτων ἀνέλαβεν αὐ-
τὴν τὴν φροντίδα. Ἡ Διοίκησις παρέδωκεν εἰς αὐτὸν
τοὺς δύο πασσάδες, τοὺς ὁποίους ἔφερον ὁ Κύριος Ἀ-
μιλτων μὲ τὴν φρεγάταν Sabrian εἰς Μοδώνην, ἐπὶ
συμφωνίᾳ νὰ παραλάβῃ ὅλους τοὺς ἐκεῖ αἰχμαλώτους
Ἕλληνας, ἐμπεριλαμβανομένους καὶ τοῦ στρατηγοῦ χα-
τζῆ Χρήστου, καὶ Νικολάου Μοδωναίου καὶ ἀφ' οὗ τοὺς
παραδώσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν, νὰ παραλάβῃ καὶ τὰ
χαρίμια τοῦ Ἀλῆ-πασσα, καὶ τοὺς λοιπούς αἰχμα-
λώτους Τούρκους, ἴσους τὸν ἀριθμὸν μὲ τοὺς Ἕλλη-
νας, ὅσους ἠθελεν ἐλευθερώσει· ἀλλ' ὁ Ἱμπραήμ-πασσας
δὲν συγκατένευσε κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τὸ νὰ ἀπολύ-
σῃ τὸν χατζῆ Χρήστον καὶ Νικολάον Μοδωναῖον. Ἀφ' οὗ
εἰς μάτην ἐπυροσπάθησεν ὁ Κύριος Ἀμιλτων νὰ τὸν
καταπείσῃ, ἢ Διοίκησις βλέπουσα, ὅτι ἦτον ἀδύ-
νατον νὰ ἀφήσῃ αὐτοὺς ὁ Ἱμπραήμ-πασσας, καὶ με-
γάλως δυσάρεσταιμένη διὰ τὴν στερησιν τῶν δύο τού-
των πατριωτῶν, καὶ μάλιστα τοῦ ἀνδρείου χατζῆ Χρή-
στου, συγκατένευσε νὰ γένῃ ἡ ἀλλαγὴ καὶ μὲ αὐ-
τὴν τὴν ἐξαιρέσιν, ἢ ὁποῖα καὶ ἐγίνε διὰ μέσου τοῦ
Κυρίου Ἀμιλτων, ὁ ὁποῖος εἰς διάστημα ἰκανῶν ἡ-
μερῶν ἔτρεχε μεταξὺ Ναυπλίου καὶ Μοδώνης εἰς ἐκ-
πλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου. Μὲ μεγά-
λην μας θλίψιν βεβαιούμεθα, ὅτι ὁ Ἱμπραήμ-πασσας

φέρεται με πολλήν ἀσπλαγχνίαν πρὸς τὸν ἀριστεν χα-
τῆν Χρηστον, τὸν ὁποῖον στερεῖ καὶ αὐτὸ τὸ γλυ-
κὺ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ με ὅχι ὀλίγην μας ἀπορίαν
βλέπομεν, πόσον ἐπεριφρόνησε καὶ αὐτοὺς τοὺς πασ-
σάδον, τοὺς ὁποίους ὅχι μόνον παντελῶς δὲν ἐφιλο-
φρόνησεν, ἀλλ' οὔτε ἀδειαν ἔδωκε, νὰ μείνωσι καὶ
εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου· ὅθεν ὁ Κύριος "Α-
μύλων ἰδιόσθη νὰ τοὺς πάρῃ πάλιν ἀπὸ τὴν Μοθώ-
την καὶ με ὅλην τὴν λοιπὴν οἰκογένειαν τοῦ "Αλή-
πασα, νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς τὴν φρεγάταν του εἰς
Σμῆρην, ὅπου πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐμίσησεν ἀπὸ
Μεσσηνίας.

Ἀπὸ Κρήτης.

Ἀπόσπασμα γράμματος τῆς ἐν Κρήτῃ ἐπιτροπῆς
7 Ὀκτωβρίου, ἀπὸ Γραμμοῦσης,

Βεβαιούμεθα, ὅτι μετὰ τὸ θάσιμον τῶν στρατευ-
μάτων μας εἰς Σφακίαν, μέρος ἱκανὸν Σφακιανῶν πε-
ρίπου τριακοσίων ἐξεστράτευσαν μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς
Λακύναν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ σκοποῦν νὰ ὑπάγωσιν εἰς
Μαλάξαν, ἢ τὸ πιθανότερον εἰς Ῥέθυμνον, διὰ νὰ
προξενήσωσι περισπασμὸν εἰς τὸν Μουσταφά-μπεην,
καὶ νὰ τὸν σύρῃσι πέραν τοῦ Ἀλμυρά, ὅστις, ἂν
καὶ ὑπέφερε μεγάλας ζημίας εἰς διαφόρους μάχας (α)
ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, ἐπιμένει ἀκόμη εἰς Μεσόγειαν.
Κατόπιν τούτου, ὅποτεν ἀποσυρθῇ, ἐδιωρίσθη ἄλλο
σῶμα, διὰ νὰ τὸν κτυπήσῃ ἀπὸ τὰ νῆα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Λονδίνου 29 Αὐγούστου.

Τὸ Τάππερκελ [Tappetquel], πλοῖον ποτὲ τῆς γραμ-
μῆς εἰς τὸν στόλον τῆς Σουετίας, ἀγορασθὲν εἰς λογα-
ρὸν τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἐλληνικοῦ Κομιτάτου, καὶ τὸ ὁποῖον κατ'
ὅλα τὰ φαινόμενα θέλει εἶναι ἡ ναυαρχὴ εἰς τὴν
Θαλάσσειον ἐκστρατείαν τοῦ Λόρδ Κόχραν, ἔφθασεν
εἰς Belfast [μῖνα ἐμπορικώτατον τῆς Ἰρλανδίας].
Ἐν ἄλλ. πλοῖον ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόλου, ἀγορασθὲν καὶ
πληρωθὲν ἀπὸ τὸ Κομιτάτον, ἐπροσμένετο ὡσαύτως,
ἂν καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας ἐπαραπονήθη
ἐναντιούμενος εἰς ταῦτα καὶ τοῦτο ἐπροξένησε
κατ' ἀρχὰς δυσκολίας τινὰς εἰς τοὺς ἐπιστά-
τας κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παραδόσεως. Κατωρθώθη,
νὰ διαδεθῇ ἔχθες λόγος εἰς τὸ χρηματιστήριον, ὅτι
ἡ Διοίκησις ἐναντιόνητο εἰς τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λόρδ Κό-
χραν ἢ εἰδήσεις αὐτῇ ἐπλάσθη, διὰ νὰ κάμωσι νὰ ἐκπέσω-
σι τὰ δῶρεα τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὁποῖον καὶ συνέβη
πρόντι. [Times]

(α) Βεβαιούμεθα, ὅτι εἰς μίαν μάχην κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Κα-
πιδίου τοῦ ἐπενέδωσαν εἰς 120, καὶ τοῦ ἐπληρώσαν καὶ εἰς 90,
ἢ ἐπὶ καὶ ὑπερέβησαν εἰς Χανιά.

Περὶ τῆς ὑψηλῆς ὑπερασπίσεως, τῆς
ὁποίας ἐπικαλέσθησαν οἱ Ἕλληνες.

ὑπὸ Σ. Τριουλιαν

Μέρος Πρῶτον.

Διατὶ ἡ Ἑλλὰς ἐπικαλέσθη τὴν ὑπερά-
σπισιν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ἀποφασίζει ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀποτινάξῃ τὸν βαρὺν τῆς
Ὀθωμανικῆς τυραννίας ζυγόν· δὲν ἔχει οὔτε στρατεύ-
ματα, οὔτε στόλον, οὔτε θησαυροὺς νὰ ἀντιτάξῃ ἐναν-
τίον τοῦ ἐχθροῦ τῆς. Τὸ φιλήσυχον καὶ ἀγύμναστον
χέρι τοῦ πολίτου εἶναι ἡ μοναχὴ τῆς στρατιωτικῆς ἐλ-
πίδα. στόλος τῆς τὰ ἰδιόκτητα ἐμπορικὰ καράδια, καὶ
πῶρος τοῦ πολέμου ὁ πατριωτισμὸς καὶ μοναχὸν τὸ
πρωχὸν πυργεῖ τοῦ ἰδίου πολίτου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρό-
πον ἀνοίχθη τὸ στάδιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Ἐν ᾧ
ἡ Ἑλλὰς ἐδασανίζετο νὰ κόψῃ με τὸ ἓνα τῆς χερε-
τὰς φρικτὰς ἀλύσους τῆς, ἄπλωνε με συστολὴν καὶ
σέβας τὸ ἄλλο ἱκετήριον πρὸς τὴν χριστιανοσύνην τῆς
ἔλεγε τὰ περασμένα τῆς μεγαλεῖα, ὅτι αὐτὴ τὴν ἀ-
νθρώπισε με τὸν ἐξευγενισμόν τῶν ἡθῶν τῆς ὅτι αὐτὴ
τῆς ἐξεσκέπατε με τὴν σοφίαν τῆς τοὺς κρημένους
θησαυροὺς τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, καὶ τῆς θνη-
τῆς καρδίας τὰ εὐγενῆ πάθη τὴν ἐνθύμιζεν ὅτι, ὅταν
ὁ οὐρανὸς ἔστειλεν εἰς τὴν γῆν τὸ φῶς τοῦ χριστι-
ανισμοῦ, διὰ νὰ ἀδηγήσῃ εἰς τὴν αἰώνιον μακαριότητα
τὸν κυλιόμενον εἰς τὰ σκότη τῆς εἰδωλολατρείας ἀν-
θρώπου, αὐτὴ ἐχρησίμευσε τὸ ὄργανον τῶν μεγάλων
βουλῶν τῆς θείας Οἰκονομίας, καὶ ἐκήρυξε τὸν λόγον
τῆς χάριτος εἰς τὸν κόσμον· κατέδωκεν ἡ Ἑλλὰς
ἔπειτα εἰς τὰ σημερινὰ βάσανά τῆς τῆς ἐδιηγεῖτο
τὸν καταδιωγμὸν τῆς χριστιανικῆς πίστεως τῆς ἐ-
δειχνε τὴν βεβήλωσιν καὶ τὸν κρητισμὸν τῶν νηῶν
τοῦ Ὑψίστου τὴν ἐξώκιζεν εἰς τὰ ἀδικοκρυμένον ἅγιον
αἷμα τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἀρχιερέων τῆς Χριστοῦ
ἐκκλησίας τῆς ἐπαρρησίαζε τόσα καὶ τόσα ἄδωα σφά-
για, με τὰ ὁποῖα ἡ τυφλὴ λύσσα τοῦ μισοχρίστου Σουλ-
τάνου ἔστρωσε τὸ ἔδαφος ὅλων τῶν μερῶν τῆς αὐτοκρατο-
ρίας του, ὅπου καὶ αὐ ἦτον χριστιανὸς Ἕλληνας, ἂν καὶ ἀ-
μέτοχος διόλου ἀπὸ τῶν τρομερῶν τούτων ἀγῶνα τὴν ἐπα-
ρακινούσε νὰ ἀκούσῃ τῶν ὑβρίζοντων παρθένων τοὺς
κλαυθμούς, τῶν ὁποίων ἡ κραυγὴ ἀνέβαινε ἕως εἰς τὸν
θρόνον τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς τῆς ἀγνίας καὶ σεμνότητος
ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα φεῖτται ὁ νοῦς ὅταν μόνον τὰ
συλλογισθῇ, ἐφάνηκαν, κατὰ δυστυχίαν, πάντῃ ἀνίσχυ-
ρα εἰς τὴν ἀρχὴν κοντὰ εἰς τοὺς δυνατοὺς τῆς Εὐ-
ρώπης οἱ συγχρόνους με τὸ κίνημα τῆς Ἑλλάδος συμ-
βαίντες πολιτικὰς κλαυσιμὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν εἰχων-προ-
λάθει καὶ κλείσει τὰς ἀκοὰς τῶν σεβαστῶν βασιλέων
ἐναντίον τῆς δικαίας καὶ ἐλευθῆς φωνῆς τῆς δυστυ-
χοῦς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλλὰς ἐπροσπαθεῖτε νὰ ἀποδεί-
ξῃ, ὅτι τὰ αἷτια, τὰ μέσα καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ τρο-
μεροῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἐπιχειρήματος ἦσαν
πάντῃ διαφορετικῆς φύσεως καὶ χαρακτῆρος ἀπὸ τὰ
τῆς μεσημερινῆς Εὐρώπης ἀλλὰ αὐτὴ τὰ ἔλεγε

καὶ αὐτὴ τὰ ἄκουεν ἔπασσε καὶ αὐτὴ ἡ ταλαίπωρη ὑποκάτω εἰς τὸ ἴδιον πολιτικὸν ἀνάθεμα, τὸ ὅποιον ἡ Ἰταλία ἔσχευε κατεπάνω της· ἀλλὰ καὶ ἂν ἀπέτυχεν ἀπὸ τὰς ἐλπίδας της κατ' ἀρχάς, δὲν ἀπελπίσθη ὁμῶς διόλου, ἐπειδὴ, ἐγνώριζε καὶ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὅπου χαρακτηρίζουν τοὺς συμμάχους βασιλεῖς, καὶ τὰ αἰτία, τὰ ὅποια ἐνέκρουσαν τὴν ἐνέργειαν τῆς βασιλικῆς αὐτῆς φιλανθρωπίας καὶ δικαιοσύνης. Πεισμένη εἰς μόνην τὴν ἀθωότητά της ἐπὶ σφαιμένεν ἡσυχά, ἂν δὲν προφθάσῃ νὰ τὴν καταπιῇ ὁ ἐχθρὸς τῆς, νὰ ματαιώσουν τὰς κατ' αὐτῆς συκοφαντίας καὶ νὰ ἀποκαταστήσούν εὐμενεῖς πρὸς αὐτὴν τοὺς σεβαστοὺς μοδάρχας ὁ καιρὸς καὶ ἡ δοκιμὴ, οἱ ἀλαστοὶ ἀνακαλύπτει τῆς ἀληθείας, καὶ ἀκαταμάχηται καὶ εὐτυχεῖς συνήγοροι τῆς κατατρεχομένης ἀθωότητος. Εἶναι σημεῖωσεν ἄξιον ὅτι ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἐγκαταλειμμένη ἀπὸ ὅλας τὰς αὐλὰς, δὲν ἄλλαξε πᾶντελὼς τὴν πολιτικὴν βασίειν τῆς ἀπέφυγε πάντοτε τὸ σύστημα ὅσον ἀντιπολιτευθῆσαν μὲ τοὺς νομίμους βασιλεῖς τῶν καὶ ὅταν ἄκουσεν ὅτι οἱ βασιλεῖς συνάζονται εἰς Βερῶναν, ἔτρεξεν ἐκεῖ νὰ εἰπῇ τὸν πόνον τῆς, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ πλούσιον αὐτῶν ἔλεος· ἀλλὰ καὶ τότε ἀπερρίφθησαν διόλου οἱ ἱκετήριαι λόγοι τῆς ἴσως αἱ ἀπαιτούμεναι ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ ἀγῶνος τῆς δὲν ἦσαν οὔτε εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἱκαναί. Ὡς τὸσον ἡ Ἑλλὰς ἐπάλευε μὲ τὸν θάνατον, ὁ καιρὸς ἐπρωχῶσεν, ἀρχίζαν τὰ πράγματα νὰ φαίνωνται γυνά, καὶ ἄρχισαν πάλιν νὰ ἀναζωπυρρῶνται καὶ αἱ ἐλπίδες τῆς ἐγκαταλειμμένης Ἑλλάδος. Μία ἀπὸ τὰς πρώτας δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, ἡ Μεγάλη Βρεταννία, ἐπίσης ἐναντία καὶ αὐτὴ κατ' ἀρχάς, καθὼς καὶ αἱ ἄλλαι, ἀπ' οὗ ἐγνώρισε τὴν φύσιν, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος, δὲν ἄργησε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας αἰσθητὰ σημεῖα εὐγενούς, εὐθείας καὶ εὐμενοῦς πολιτικῆς. Εἶναι βέβαιον ὅτι χωρὶς δάνεια, ἡ Ἑλλὰς ἐχάνετο πρὸ καιροῦ ἀφείκτως· ἀλλὰ ἀποσιωπᾶται τοῦτο, ὡς ἐπιχείρημα ἴσως μόνων τῶν μεγαλεμπόρων τῆς ἀποσιωπᾶται ἡ ὑπόδοχή εἰς τὰς Ἰονίους νήσους τῶν Ἑλληνικῶν φαμιλλιών, ὅπου ἐκεῖ κατέφυγαν, ὡς ἔργον ἀπλῆς φιλανθρωπίας ἀποσιωπᾶται, ὡς μερικὸν καὶ τοῦτο φιλανθρωπεία, ἡ εἰς Ἀγγλίαν πρώιμη σύστασις τοῦ φιλελληνικοῦ Κομιτάτου, τὸ ὅποιον ὀχι ὀλίγον ἐγκάρδιωσεν κατ' ἀρχάς τοὺς Ἕλληνας εἰς ἓνα καιρὸν, ὅταν εἰς τὰ ἄλλα μεγάλα κράτη ἐφαίνετο, ἂν ὀχι παντοῦ ἐναντιότης, παντοῦ ὅμως ἀδιαφορία τελεία πρὸς τὸν ἱερὸν ἀγῶνά μας· ὅλα αὐτὰ ἀποσιωποῦνται κηρύττεται ὅμως τρανώτατα, καὶ κηρύττεται μὲ βαρύτατα αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, ὅτι αὐτὴ ἡ δύναμις πρώτη ἀνεγνώρισε καὶ ἐσεβάσθη τὰ πολεμικὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ἰσοτίμησεν ἐμπράκτως μὲ ἐκεῖνα τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας. Μάρτυρες τῶν λεγομένων ὁ ἐναρμόνισμός τῶν θαλασσιῶν ἀποσκευασμῶν μας ἐκ μέρους αὐτῆς τῆς δυνάμεως, ἡ μὲ ἀδείαν τῆς ἐξέτασις τῶν ἐμπορικῶν τῆς πλοίων, καὶ ἡ κατακράτησις τῶν εἰς αὐτὰ Ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν κανονικῶς ἀποδειγ-

μένων. Τοιούτοτρόπως πολιτευομένη ἡ Ἀγγλία ἐκείνησε βαθμὴδὸν ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἶδεν εἰλικρινῶς καὶ ἐμπράκτως διατηρημένην ἐκ μέρους αὐτῆς τῆς δυνάμεως τὴν αὐτεξέλιξη. Ὡς τὸσον ἀπ' οὗ ἡ Πόρτα ἀδύνατη ἐφάνη εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰς ἰδίας τῆς δυνάμεις θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, παρρησιάζεται εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου σύμμαχος τῆς Πόρτας ὁ φιλοδοξὸς καὶ μεγαλοπράγμων ηγεμὼν τῆς Αἰγύπτου, καὶ δὲν παρρησιάζεται ὡς Τούρκος, ἀλλ' ὡς Εὐρωπαῖκός ἐχθρός. Ἡ Ἑλλὰς αἰσθάνεται τὸ μέγεθος τοῦ νέου ἀγῶνος· ἐξετάζει τὰς ἐσωτερικὰς τῆς δυνάμεις· παρατηρεῖ τὰς ἐξωτερικὰς τῆς σχέσεις· δὲν τὴν ἀπελπίζει τὸσον ἡ μικρότης τῶν ἐσωτερικῶν τῆς δυνάμεων· διότι ἐσυνείδησε νὰ ἀντιπαρτάττεται εἰς τὸν ἐχθρὸν, ὅσον δυνατώτερός της καὶ ἂν ἐφάνη πάντοτε· ἀλλὰ βλέπει, ὅτι μὲ τὸ νὰ ἴναι αὐτὴ ἐγκαταλειμμένη, δὲν ἤμπορεῖ πλέον μὲ μόνας τὰς ἐσωτερικὰς τῆς δυνάμεις νὰ παλεύσῃ εὐτυχῶς μὲ ἓνα ἐχθρὸν παρρησιασθέντα ἐναντίον της κατὰ πρώτην φορὰν ἐξευρωπαϊσμένη καὶ καθημερινῶς ἀκόμη περισσότερον ἐξευρωπαϊζόμενον· πείθεται καὶ λέγει ὅτι, χωρὶς νὰ βοηθηθῇ ἐξωθεν, κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὸ εἶναί της· διότι, ἂν δὲν κερδίσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς ὑπαρξίν, χάνει καὶ τὴν φυσικὴν· ἐπειδὴ, ὅποιος δὲν ἀπολαμβάνει τὰ πολιτικὰ δικαιώματα εἰς τὴν Τούρκικαν, δὲν εἶναι βέβαιος ὅτι ἀπολαμβάνει οὔτε τὰ φυσικά. Ὁλη λοιπὸν, μιᾷ ψυχῇ καὶ μιᾷ γνώμῃ ἀποφασίζει νὰ ἐπικαλεσθῇ ξένην ὑπεράσπισιν. Ἀπ' οὗ ἄλλοτε ἀπερρίφθη ἀπὸ ὅλας τὰς μεγάλας δυνάμεις, ὅταν ὅλας ὁμοῦ τὰς ἐπικαλέσθη, δὲν ἤλπιζε μῆτε τώρα νὰ ἐπιτύχῃ, ἂν ἐπρόστρεχεν εἰς ὅλας, ἐν ᾧ μάλιστα δὲν ἦσαν μῆτε ὁμοῦ συναγμέναι· τί ἐπρεπε λοιπὸν νὰ κάμῃ; ἐπρεπε νὰ ἐκλέξῃ τότε μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς δυνάμεις· καὶ ποίαν; ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐφαίνετο καὶ ἦτον πραγματικῶς εὐνοϊκώτερα ἀπὸ τὰς ἄλλας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅπου ἤμποροῦσε νὰ συντελέσῃ εὐτυχέστερα εἰς τὴν ἐλευθερίαν της. Τοιαύτη ἦτον ἡ Μεγάλη Βρεταννία καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους καὶ διὰ τὴν θέσιν τῆς ἰδίας αὐτῆς δυνάμεως καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς ὅλη πρὸ θυμῆ καὶ γεμάτῃ ἀπὸ καλὰς ἐλπίδας, σύμφωνη πάντοτε καὶ μὲ τὰς ἰδίας τῆς πολιτικὰς ἀρχάς, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἠθέλησεν εἰς κάμμιαν περίστασιν νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς, ἰδοὺ, λέγω, ἡ Ἑλλὰς διὰ δημοσίων τῆς ἐγγράφων θέτει ἐκουσίως τὴν ἱεράν παρακαταθήκην τῆς ἰδίας ἐλευθερίας, ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς ὑπάρεξως εἰς τὴν μοναδικὴν ὑπεράσπισιν τῆς Βρεταννικῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

(Τὰ ἐξῆς ἀκολουθῶς.)

Σήμερον μετὰ μεσημέριαν ἐφθασεν ἀπὸ Λονδίνου τὸ πλοῖον Liverpool Raquet, ἐλλείπον ἐκεῖθεν 57 ἡμέρας· ἔφερε καὶ γράμματα τῆς ἐν Λονδίῳ ἐπιτροπῆς ἀπὸ 25 Αὐγούστου, κατὰ τὰ ὅποια τὸ μετὰ τοῦ Λορδ Κόχραν συμφωνητικὸν ὑπεγράφη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰς 16 τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θέλουσιν ἀναφῆραι πλεονέκτερον περὶ τούτου.

Ὁ ἐχθρὸς στόλος ἦτον ἐτοιμὸς νὰ ἐκπλεύσῃ· ἀλλὰ καὶ ὁ Ἕλληνός ἐστὶν ἐτοιμὸς νὰ ἀπαντήσῃ.